

більше уваги вчених у терапії хворих даної групи приділяється застосуванню фітозасобів, які володіли б політропними властивостями, а саме, чинили б протизапальну, хондропротекторну дію та нормалізували обмінно-деструктивні процеси у суглобах. Препарат «Артритан» представляє собою розчин для внутрішнього застосування, що містить екстракти лікарської рослинної сировини: кори верби, квітів ехінацеї, листя берези, квітів бузини, який використовували у вигляді комбінації з препаратами «Неврин» та «Нефролік» у співвідношенні 1:1:0,5 (комбінація АНН). Дослідження проведено на моделі системного стероїдного артрозу на 50 білих нелінійних щурах обох статей вагою 250-300 г. Комбінацію АНН тварини отримували в умовно-терапевтичній дозі 0,1 мл/кг. На моделі системного стероїдного артрозу у щурів встановлено позитивний лікувальний вплив дослідної комбінації на рівні з відомим хондропротектором «Артрон Флекс», що підтверджено нормалізацією маркерів деструкції сполучної тканини й покращенням морфо- та ультраструктури суглобових тканин. Так, за результатами оцінки морфологічної картини на фоні застосування дослідної комбінації АНН, можна стверджувати, що вона чинить помірний лікувальний ефект. Як наслідок цього, поверхня хряща стає більш рівною, без ознак розволокнення, стан цитоархітекtonіки нормалізується, забарвлення матриксу стає більш рівномірним, з мінімальними проявами деструкції, та дистрофічних змін у хондроцитах. Відмічено позитивний вплив даного засобу на запобігання процесів апоптозу хондроцитів, що виявлялося в зменшенні кількості TUNEL-позитивних апоптозних клітин у хрящовому матриксі у порівнянні з контрольною патологією. Введення тваринам в якості хондропротекторного препарату комбінації АНН викликає позитивні зміни в ультраструктурній організації, які проявляються посиленням біосинтетичних процесів у клітинах: ріст вмісту мембранних структур у вигляді довгих профілів гранулярної ЕПС і пластинчастих комплексів Гольджі та зникнення в мікропрепаратах хондроцитів, що перебувають на різних етапах клітинної загибелі. Отримані дані дозволяють заключити, що вагомою перевагою дослідної комбінації у порівнянні з «класичними» хондропротекторами є наявність у неї фармакологічно значимого рівня протизапальних та анальгетичних властивостей, що обумовлює можливість застосування у пацієнтів із вираженим суглобовим синдромом на тлі остеоартрозу, або при артриті різної етіології із вторинним остеоартрозом. Результати проведених досліджень дозволяють рекомендувати подальше вивчення комбінованого препарату, що містить «Артритан», «Неврин» та «Нефролік» у співвідношенні 1:1:0,5 у якості засобу хондропротекторної, протизапальної та анальгетичної дії у хворих ревматологічного профілю.

Дослідження споживання антидотів в Україні протягом 2014-2016 років

Натальченко Е.А., Яковлєва Л.В.

Національний фармацевтичний університет

Кафедра фармакоелекономіки

(м. Харків, Україна)

natalchenkoeduard@gmail.com

Вступ. Антидоти – лікарські засоби, які мають здатність усувати чи послаблювати специфічні ефекти ксенобіотика за рахунок його іммобілізації (наприклад, хелатоутворювачами), зниження концентрації (адсорбентами) або протидії на рівні ефективних систем (фармакологічні антагоністи).

Антидотами також називають препарати, що використовуються для усунення отруєнь. Антидоти для отруйних речовин як засоби першої допомоги є у всіх медпунктах і лікувальних закладах, а також перебувають на оснащенні підрозділів і етапів медичної евакуації в системі медичної служби військ і цивільної оборони.

Ефективна медична допомога при гострих отруєннях забезпечується проведенням комплексу реанімаційних і фармакотерапевтичних заходів. Будь-яка програма невідкладної допомоги повинна передбачити дії, що спрямовані на недопущення подальшого проникнення токсичного агента в організм потерпілого та на прискорення виведення його з організму (екстрена детоксикація), знешкодження отрути за допомогою відповідних антидотів, які безпосередньо інактивують токсичну речовину (специфічна антидотна терапія), а також на підтримання життєво важливих функцій організму і усунення наслідків отруєння (патогенетична і симптоматична терапія).

Крім того, з метою значного обмеження дії отрути на відповідні рецептори використовують лікарські засоби (ЛЗ), які виявляють антагоністичну щодо токсичного агента, тобто виявляють дію на певні рецептори або протилежну дію на відповідну фізіологічну функцію (специфічні та неспецифічні фармакологічні антагоністи). Фармакологічними антагоністами є багато ЛЗ, до них відносяться натрію тіосульфат, кальцію пантотенат+унітіол, протаміну сульфат, налоксон, метіонін та інші.

Метою даної роботи став аналіз споживання на фармацевтичному ринку України антидотів протягом 2014-2016 років.

Методи дослідження. Для аналізу обсягів споживання антидотів використовували АТС/DDD-методологію, але замість показників DDD були розраховані значення PDD згідно з інструкціями для медичного застосування препаратів.

Отримані результати. Аналіз динаміки споживання антидотів в Україні показав, що протягом 2014- 2016 рр. загальне споживання даних препаратів становило 0,00375 (2014 р.), 0,00442 (2015 р.) та 0,00488 (2016 р.). За три роки показники споживання даної групи препаратів майже не змінювалися.

Препарати натрію тіосульфату та метіоніну були лідерами за обсягами споживання протягом всіх досліджуваних років. Найбільш імовірною причиною стійкого лідерства цих препаратів є дуже часті отруєння серед населення України важкими металами та алкоголем.

Висновок. Найбільш вживаними антидотами в Україні протягом 2014-2016 років були препарати натрію тіосульфату та метіоніну, що використовують для лікування отруєнь алкоголем та важкими металами.

Використана література:

1. L-метионин для лечения алкогольных заболеваний печени/ Андреа Рамбальди, Кристиан Глюд – опуб.: 11 ноября 2015.
2. Вивчення споживання лікарських засобів за анатомо-терапевтично-хімічною класифікацією та встановленими добовими дозами : метод. рек. / А. М. Морозов, Л. В. Яковлева, А. В. Степаненко та ін. — Харків: Стиль-Іздат. - 2013. – 34 с.